

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

21. prosince 2011 *

Ve věci C-27/09 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 19. ledna 2009,

Francouzskou republikou, zastoupenou E. Belliard, jakož i G. de Berguesem a A. Adamem, jako zmocněnci,

navrhovatelkou,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

People's Mojahedin Organization of Iran, se sídlem v Auvers-sur-Oise (Francie), zastoupená J.-P. Spitzerem, avocat, D. Vaughanem, QC, a M.-E. Demetriou, barrister,

žalobkyně v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

Rada Evropské unie,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená S. Boelaert a P. Aaltoem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), K. Lenaerts a J.-C. Bonichot, předsedové senátu, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadžev a C. Toader, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. září 2010,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 14. července 2011,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Francouzská republika domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 4. prosince 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada* (T-284/08, Sb. rozh. s. II-3487, dále „napadený rozsudek“), kterým uvedený soud vyhověl žalobě *People's Mojahedin Organization of Iran* (dále jen „PMOI“) znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES (Úř. věst. L 188, s. 21, dále jen „sporné rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se týká PMOI.

Právní rámec

Rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001)

- 2 Dne 28. září 2001 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 1373 (2001), ve které stanovila strategie pro boj proti terorismu všemi prostředky, a zejména pro boj proti financování terorismu. Odstavec 1 písm. c) této rezoluce

mimo jiné stanoví, že všechny státy bezodkladně zmrazí finanční prostředky a jiné finanční nebo hospodářské zdroje osob, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat nebo se zúčastní takových činů nebo napomáhají jejich spáchání, entit patřících těmto osobám nebo jimi ovládaných a osob a entit jednajících jménem nebo na příkaz těchto osob a entit.

- 3 Tato rezoluce neobsahuje seznam osob, vůči kterým se mají tato omezující opatření použít.

Společný postoj 2001/931/SZBP

- 4 Rada Evropské unie považovala za nezbytné, aby Evropské společenství přijalo opatření k provedení rezoluce 1373 (2001), a dne 27. prosince 2001 mimo jiné přijala společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 93; Zvl. vyd. 18/01, s. 217).
- 5 Článek 1 odst. 1 tohoto společného postoje stanoví:

„Tento společný postoj se v souladu s následujícími články vztahuje na osoby, skupiny a subjekty [entity], které jsou zapojeny do teroristických činů a jejichž seznam je uveden v příloze.“

- 6 Článek 1 odst. 2 a 3 společného postoje 2001/931 definuje, co se rozumí „osobami, skupinami a subjekty [entitami] zapojenými do teroristických činů“ a „teroristickým činem“.
- 7 Článek 1 odst. 4 a 6 uvedeného společného postoje stanoví:

„4. Seznam uvedený v příloze je vypracován na základě přesných informací nebo materiálů v příslušném spisu, ze kterých vyplývá, že příslušný orgán přijal na základě závažných a věrohodných důkazů nebo stop rozhodnutí ve vztahu k dotyčným osobám, skupinám a subjektům [entitám], které se týká zahájení vyšetřování nebo trestního stíhání za teroristický čin, pokus o spáchání teroristického činu, účast na něm nebo napomáhání k jeho spáchání nebo odsouzení za takové činy. Do seznamu mohou být zahrnuty osoby, skupiny a subjekty [entity] uvedené Radou bezpečnosti Organizace spojených národů jako osoby, skupiny a subjekty [entity] spojené s terorismem a proti nimž Rada bezpečnosti OSN nařídila sankce.

Pro účely tohoto odstavce se ‚příslušným orgánem‘ rozumí justiční [soudní] orgán, nebo pokud justiční [soudní] orgány nemají pravomoc v oblasti, které se týká tento odstavec, rovnocenný příslušný orgán v této oblasti.

[...]

6. Jména osob a subjektů [entit] na seznamu uvedeném v příloze se budou pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců, prověřovat s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu.“

- 8 PMOI byla přidána do seznamu v příloze společného postoje 2001/931 společným postojem Rady 2002/340/SZBP ze dne 2. května 2002, kterým se aktualizuje společný postoj Rady 2001/931 (Úř. věst. 2002 L 116, s. 75).

- 9 Zápis PMOI do seznamu v příloze společného postoje 2001/931 byl posléze ponechán řadou následujících rozhodnutí přijatých Radou podle čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje.

Narizení (ES) č. 2580/2001

- 10 Dne 27. prosince 2001 přijala Rada nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207).

- 11 Bod 5 odůvodnění nařízení č. 2580/2001 stanoví:

„Je nutné, aby Společenství přijalo opatření potřebná k provedení aspektů [společné zahraniční a bezpečnostní politiky] obsažených ve společném postoji 2001/931/SZBP“

12 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„1. Pokud není podle článků 5 a 6 povoleno jinak,

- a) všechny finanční prostředky a jiné finanční a hospodářské zdroje patřící některé fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo jimi vlastněné nebo držené se zmrzují;
- b) žádné finanční prostředky ani jiné finanční a hospodářské zdroje nesmějí být ani přímo, ani nepřímo zpřístupněny žádné fyzické ani právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

2. Pokud není v člancích 5 a 6 povoleno jinak, zakazuje se poskytovat finanční služby fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu [entitě] uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

3. Rada jednomyslně vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a subjektů [entit], na které se vztahuje toto nařízení, v souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 společného postoje 2001/931/SZBP. [...]“

13 PMOI byla zapsána do seznamu, na nějž odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, rozhodnutím Rady 2002/334/ES ze dne 2. května 2002, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a zrušuje rozhodnutí 2001/927/ES (Úř. věst. L 116, s. 33).

- 14 Zápis PMOI do uvedeného seznamu byl posléze ponechán následujícími rozhodnutími přijatými Radou podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, včetně sporného rozhodnutí.
- 15 PMOI byla vyškrtuta z téhož seznamu rozhodnutím Rady 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES (Úř. věst. L 23, s. 25).
- 16 Bod 5 odůvodnění rozhodnutí 2009/62 stanoví:

„Na základě [napadeného] rozsudku nebyla na seznam osob, skupin a subjektů [entit], na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 2580/2001, zařazena jedna ze skupin.“

- 17 Skupinou, na kterou se nesporně vztahuje tento bod odůvodnění, je PMOI.

Skutečnosti předcházející sporu

- 18 Pro popis prvních skutečností předcházejících projednávanému sporu odkazuje bod 1 napadeného rozsudku na rozsudky Tribunálu ze dne 12. prosince 2006, Organizace Mudžáhidů iránského lidu v. Rada (T-228/02, Sb. rozh. s. II-4665, body 1 až 26), a ze dne 23. října 2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada (T-256/07, Sb. rozh. s. II-3019, body 1 až 37).

- 19 Body 1, 2, 12 a 16 výše uvedeného rozsudku Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada uvádí:

„1. Ze spisu vyplývá, že [PMOI] byla založena v roce 1965 a dala si za cíl nahrazení režimu íránského šáha, poté režimu mulahů, demokratickým režimem. V roce 1981 se podílela na založení Národní rady odporu Íránu (NCRI), instituce, která se označuje za íránský ‚exilový parlament odporu‘. V rozhodné době z hlediska skutkového základu projednávaného sporu se skládala z pěti samostatných organizací, jakož i z nezávislé složky představující ozbrojené křídlo působící uvnitř Íránu. Podle svého vyjádření se však [PMOI] a všichni její členové od června 2001 výslovně vzdali jakékoliv vojenské činnosti a v současné době již nemá ozbrojenou strukturu.

2. Usnesením ze dne 28. března 2001 Secretary of State for the Home Department (ministr vnitra, Spojené království, dále jen ‚Home Secretary‘) zahrnul [PMOI] na seznam organizací zakázaných podle Terrorism Act 2000 (zákon o terorismu z roku 2000). [PMOI] podala proti tomuto usnesení dva souběžné opravné prostředky, přičemž jedním bylo odvolání (appeal) před Proscribed Organisations Appeal Commission (odvolací komise týkající se zakázaných organizací, POAC) a druhým byla žaloba (judicial review) před High Court of Justice (England and Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) [Nejvyšší soud (Anglie a Wales) oddělení královských soudců (správní oddělení) [...]].

[...]

12. Rozsudkem ze dne 17. dubna 2002 [uvedený soud] zamítl žalobu podanou [PMOI] proti usnesení Home Secretary ze dne 28. března 2001 [...], maje v podstatě za to,

že POAC byla orgánem příslušným pro vyslechnutí argumentů [PMOI], včetně argumentů vycházejících z porušení práva být vyslechnut.

[...]

16. Rozsudkem ze dne 15. listopadu 2002 POAC zamítla odvolání podané [PMOI] proti usnesení Home Secretary ze dne 28. března 2001 [...], majíc zejména za to, že nic nevyžadovalo předchozí slyšení [PMOI] ze strany Home Secretary, přičemž toto slyšení bylo ostatně neproveditelné nebo nežádoucí v rámci právních předpisů směřujících proti teroristickým organizacím. Podle téhož rozhodnutí stanoví zákonný režim Terrorism Act 2000 spravedlivou možnost pro to, aby stanovisko [PMOI] bylo vyslechnuto před POAC.“

20 Novější skutečnosti předcházející sporu jsou shrnuty v bodech 2 až 10 napadeného rozsudku následovně:

„2. Rozsudkem ze dne 7. května 2008 Court of Appeal (England & Wales) [odvolací soud (Anglie a Wales), Spojené království, dále jen ‚Court of Appeal‘] zamítl žádost [Home Secretary], aby mu bylo povoleno podat k tomuto soudu kasační opravný prostředek proti rozhodnutí [POAC] ze dne 30. listopadu 2007, kterým tento soudní orgán vyhověl opravnému prostředku podanému proti rozhodnutí Home Secretary ze dne 1. září 2006, které odmítalo zrušit zákaz [PMOI] jako organizace zapojené do terorismu, a nařídil Home Secretary, aby předložil parlamentu Spojeného království návrh usnesení (Order) odstraňujícího [PMOI] ze seznamu organizací zakázaných ve Spojeném království podle Terrorism Act 2000 [...].

3. Tímto rozhodnutím POAC zejména kvalifikovala jako ‚ zcela nesprávný‘ (perverse) závěr Home Secretary obsažený v jeho rozhodnutí ze dne 1. září 2006, které odmítá zrušit zákaz [PMOI], podle kterého byla [PMOI] v té době stále organizací

‚zapojenou do terorismu‘ (concerned in terrorism) ve smyslu Terrorism Act 2000. [...].

[...]

5. Svým výše uvedeným rozsudkem Court of Appeal potvrdil závěry POAC. Navíc uvedl, že důvěrné informace předložené ze strany Home Secretary zesílily jeho závěr, podle kterého Home Secretary nemohl mít rozumně za to, že PMOI má v úmyslu se v budoucnosti vrátit k terorismu.
6. Usnesením ze dne 23. června 2008, které vstoupilo v platnost dne 24. června, Home Secretary tudíž jméno PMOI vymazal ze seznamu organizací zakázaných na základě Terrorism Act 2000. Tento výmaz byl schválen oběma komorami parlamentu Spojeného království.
7. [Sporným rozhodnutím] však Rada ponechala, společně s jinými, jméno [PMOI] v seznamu uvedeném v příloze [nařízení č. 2580/2001] [...].
8. Pátý bod odůvodnění [sporného] rozhodnutí, který se nesporně vztahuje na PMOI, uvádí:

‚V případě jedné skupiny vzala Rada na vědomí skutečnost, že rozhodnutí příslušného orgánu, na jehož základě byla skupin[a] zařazena na seznam, pozbylo dnem 24. června 2008 platnosti. Radě však byly předloženy nové informace, které se této skupiny týkají. Rada má [měla] za to, že tyto nové informace odůvodňují zařazení této skupiny na seznam.‘

9. [Sporné] rozhodnutí bylo [PMOI] oznámeno dopisem Rady ze dne 15. července 2008 [...]. V tomto dopise Rada zejména uvedla toto:

„Rada znovu rozhodla o zařazení [PMOI] do seznamu [...]. Rada vzala na vědomí skutečnost, že rozhodnutí příslušného orgánu, na jehož základě byla [PMOI] zařazena do seznamu, pozbylo dnem 24. června platnosti. Rada však obdržela nové informace, které jsou pro toto zařazení relevantní. S ohledem na tyto informace Rada rozhodla, že [PMOI] musí být znovu zařazena do výše uvedeného seznamu. Rada tudíž odpovídajícím způsobem upravila odůvodnění.“

10. V odůvodnění přiloženém k oznamujícímu dopisu [...] Rada uvedla toto:

„[PMOI] je skupina založená v roce 1965 s původním cílem svrhnout monarchistický režim. Její členové se podíleli na odstranění několika tisíců »činitelů« bývalého režimu a patřili mezi vůdce vzetí rukojmí na velvyslanectví Spojených států v Teheránu. Ačkoli původně patřila mezi nejradikálnější aktéry islámské revoluce, přešla PMOI po svém zákazu do ilegality a provedla četné akce proti stávajícímu režimu v Teheránu. Organizace tak stála za teroristickými atentáty [...]. Mimoto jsou členové této organizace, usazené v různých členských státech Evropské unie, v současnosti trestně stíháni za trestné činy týkající se financování jejich aktivit. Tyto činy spadají pod ustanovení čl. 1 odst. 3 písm. a), c), d), f), g), h) a i) společného postoje 2001/931 a byly spáchány s cíli stanovenými v jeho čl. 1 odst. 3 [bodech] (i) a (iii).“

[PMOI] spadá pod čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.

V dubnu 2001 zahájila protiteroristická prokuratura tribunal de grande instance de Paris soudní vyšetřování obvinění ze »zločinného spolčení pro přípravu teroristických činů« za podmínek stanovených ve francouzském právu podle zákona 96/647 ze dne 22. července 1996. Šetření vedená v rámci tohoto soudního vyšetřování vedla k uvedení údajných členů [PMOI] do souvislosti s řadou protiprávních skutků souvisejících přímo či nepřímo se zločinným spolčením, jehož cílem bylo vážné narušení veřejného pořádku zastrašováním nebo terorem. Kromě právě uvedeného trestného činu je toto vyšetřování zaměřeno rovněž na »financování teroristické skupiny« za podmínek stanovených ve francouzském právu podle zákona o každodenní bezpečnosti.

Ve dnech 19. března 2007 a 13. listopadu 2007 pařížská protiteroristická prokuratura vznesla proti údajným členům [PMOI] doplňující obvinění. Tato trestní stíhání byla zdůvodněna nezbytností vyšetřit další skutečnosti vyplývající z šetření uskutečněných v letech 2001 až 2007. Jsou zaměřena zejména na obvinění z »legalizace přímých nebo nepřímých výnosů z trestných činů podvodu vůči osobám, které obzvláště potřebují ochranu, a organizovaného podvodu« v souvislosti s teroristickým záměrem za podmínek stanovených ve francouzském právu zákonem 2003/706 ze dne 2. srpna 2003.

Príslušným orgánem bylo tudíž vůči [PMOI] přijato rozhodnutí podle čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931.

Rada poznamenává, že [tato] trestní stíhání stále probíhají a byla rozšířena v roce 2007 v rámci boje proti [...] operacím [financování] prováděným teroristickými

skupinami. Rada má za to, že důvody pro zařazení [PMOI] do seznamu osob a subjektů [entit], na něž se vztahují opatření stanovená podle čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 2580/2001, zůstávají platné.

Po uvážení těchto skutečností Rada rozhodla, že [PMOI] musí i nadále podléhat opatřením stanoveným podle čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 2580/2001.“

Žaloba před Tribunálem a napadený rozsudek

²¹ Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. července 2008 podala PMOI žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí a domáhala se toho, aby Tribunál:

– zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká, a

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

²² Francouzské republice a Evropské komisi bylo povoleno vstoupit do řízení před Tribunálem jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.

- 23 Na podporu svých návrhových žádání se PMOI v zásadě dovolávala pěti žalobních důvodů, prvním žalobním důvodem bylo zjevně nesprávné posouzení, druhým porušení čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a pravidel týkajících se důkazního břemene, třetím porušení práva na účinnou soudní ochranu, čtvrtým porušení práv obhajoby a povinnosti uvést odůvodnění a pátým žalobním důvodem bylo zneužití pravomoci nebo řízení.
- 24 Co se týče čtvrtého žalobního důvodu, který vycházel z porušení práv obhajoby, Tribunál v bodě 36 napadeného rozsudku uvedl, že je nesporné, že Rada přijala sporné rozhodnutí, aniž PMOI předem sdělila nové informace nebo nové poznatky ze spisu, které podle ní odůvodňovaly ponechání PMOI na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a sice informace nebo poznatky týkající se soudního vyšetřování zahájeného protiteroristickou prokuraturou tribunal de grande instance de Paris v dubnu 2001 a dvou doplňujících obvinění z března a listopadu 2007. Tribunál doplnil, že *a fortiori* Rada PMOI neumožnila účinně uplatnit stanovisko k této otázce před přijetím sporného rozhodnutí.
- 25 Tribunál z toho v bodě 37 napadeného rozsudku vyvodil, že je nutno konstatovat, že sporné rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadami uvedenými zejména v bodech 120, 126 a 131 výše uvedeného rozsudku People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada, co se týče dodržení práv obhajoby.
- 26 Tribunál kromě toho v bodech 39 až 44 napadeného rozsudku přezkoumal zaprvé argument Rady, podle kterého byl tento orgán oprávněn takto jednat z důvodu zvláštní situace, v níž se v projednávané věci nacházel, a zejména z důvodu naléhavosti s jakou muselo být sporné rozhodnutí přijato.

- 27 V tomto ohledu dospěl Tribunál v bodě 40 napadeného rozsudku k závěru, že údajná naléhavost nebyla nijak prokázána.
- 28 Tribunál uvedl, že mezi 7. květnem 2008, dnem vyhlášení rozsudku Court of Appeal, kterým definitivně skončila možnost Rady takové jednání stále odůvodňovat rozhodnutím Home Secretary ze dne 28. března 2001, a 15. červencem 2008, dnem přijetí sporného rozhodnutí, uplynuly více než dva měsíce. Rada ale nevysvětlila, proč nemohla hned po 7. květnu 2008 podniknout kroky s cílem buďto PMOI odstranit ze seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, nebo ji na tomto seznamu na základě nových informací ponechat.
- 29 Tribunál měl mimoto v bodě 41 napadeného rozsudku za to, že i za předpokladu, že tyto nové poznatky byly Radě sděleny až v červnu 2008, nevysvětluje to, proč nemohly být hned sděleny PMOI, pokud Rada zamýšlela použít je proti ní.
- 30 Tribunál dodal, že i když Rada ve svých vyjádřeních ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek ze dne 23. října 2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada, výslovně prohlásila, že má v úmyslu naléhavě se vyjádřit k „novým poznatkům“, o nichž se dozvěděla, uvedený orgán tyto poznatky PMOI nesdělil a neuvedl existenci jakékoli materiální nebo právní nemožnosti tak učinit, a to ačkoli Tribunál výše uvedeným rozsudkem People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada zrušil jedno z jeho předchozích rozhodnutí právě z důvodu, že předem nebyly sděleny poznatky, na kterých bylo toto rozhodnutí založeno.
- 31 V bodě 42 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že ani rozsudek Court of Appeal ze dne 7. května 2008, ani usnesení Home Secretary ze dne 23. června 2008 neměly automatický a okamžitý účinek na tehdy použitelné rozhodnutí Rady 2007/868/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým

se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES (Úř. věst. L 340, s. 100), přičemž toto rozhodnutí zůstává platné, se silou zákona, z důvodu presumpce platnosti unijních aktů tak dlouho, dokud není vzato zpět, zrušeno v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeno za neplatné v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti.

- 32 Zadruhé Tribunál odmítl argument Rady, podle kterého odůvodnění sdělené PMOI umožnilo dodržet práva obhajoby této organizace.
- 33 V tomto ohledu Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku rozhodl, že tento argument vychází ze záměny zajištění práv obhajoby v rámci správního řízení a práva na účinný soudní opravný prostředek proti aktu nepříznivě zasahujícím do něčího právního postavení, který byl přijat na závěr tohoto řízení.
- 34 Tribunál z toho v bodě 47 napadeného rozsudku vyvodil, že vzhledem k tomu, že je čtvrtý žalobní důvod opodstatněný, je nutné zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká PMOI.
- 35 V bodě 48 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že ačkoli za těchto podmínek nepovažuje za nezbytné rozhodnout o dalších žalobních důvodech, přesto přezkoumá druhý a třetí žalobní důvod z důvodu jejich významu z hlediska základního práva na účinnou soudní ochranu.
- 36 Co se týče těchto žalobních důvodů, Tribunál došel v bodě 78 napadeného rozsudku k závěru, že nebylo právně dostačujícím způsobem prokázáno, že sporné rozhodnutí bylo přijato v souladu s ustanoveními čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a čl. 2

odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a že samotné okolnosti jeho přijetí porušovaly základní právo PMOI na účinný soudní přezkum.

- 37 Tribunál tudíž v bodě 79 napadeného rozsudku rozhodl, že druhý a třetí žalobní důvod jsou opodstatněné.

Návrhová žádání účastnic řízení o kasačním opravném prostředku

- 38 Na základě svého kasačního opravného prostředku Francouzská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a
- rozhodl s konečnou platností o sporu tak, že zamítne žalobu PMOI, nebo vrátí věc Tribunálu.

- 39 PMOI navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za nepřijatelný;
- podpůrně prohlásil, že není nutné o tomto kasačním opravném prostředku rozhodnout;

- nebo ještě podpůrněji kasační opravný prostředek zamítl a

- v každém případě uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení vynaložených odpůrkyní.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- ⁴⁰ Francouzská republika předkládá tři důvody kasačního opravného prostředku, které vychází z nesprávných právních posouzení Tribunálu i ze zásad týkajících se práv obhajoby, z čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a ze zásad týkajících se práva na účinnou soudní ochranu.

K přípustnosti kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- ⁴¹ PMOI připomíná, že sporné rozhodnutí bylo zrušeno a nahrazeno rozhodnutím 2009/62, ve kterém již není tato organizace uvedena na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a tvrdí, že Francouzská republika nemá právní zájem na podání projednávaného kasačního opravného prostředku a tento prostředek je tedy nepřipustný. PMOI podpůrně uvádí, že Soudní dvůr musí odmítnout rozhodnout o tomto kasačním opravném prostředku z důvodu, že je bezpředmětný.

- 42 Francouzská republika má za to, že kasační opravný prostředek je přípustný a v tomto ohledu zejména tvrdí, že podle čl. 56 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie nemusí odůvodňovat právní zájem na jeho podání.

Závěry Soudního dvora

- 43 Podle ustálené judikatury platí, že existence právního zájmu navrhovatele na podání kasačního opravného prostředku předpokládá, že výsledek kasačního opravného prostředku může účastníku řízení, který jej podal, přinést prospěch (viz zejména rozsudek ze dne 3. září 2009, Moser Baer India v. Rada, C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 24 a citovaná judikatura).
- 44 Jelikož Francouzská republika byla vedlejší účastnicí řízení před Tribunálem, z čl. 56 druhého pododstavce statutu Soudního dvora vyplývá, že tento členský stát nicméně může podat kasační opravný prostředek, i když se ho rozhodnutí Tribunálu přímo netýká.
- 45 Mimoto z třetího pododstavce téhož článku vyplývá, že členské státy, ať již vstoupily do řízení v prvním stupni, či nikoli, nemusí prokazovat svůj právní zájem na podání kasačního opravného prostředku proti rozsudku Tribunálu (rozsudek ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, bod 171).
- 46 Mimoto, na rozdíl od toho co tvrdí PMOI, se projednávaný kasační opravný prostředek nestal bezpředmětným z toho důvodu, že sporné rozhodnutí zařazující jméno PMOI na seznam, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, bylo zrušeno a nahrazeno rozhodnutím 2009/62, ve kterém s odkazem na napadený rozsudek již není jméno PMOI v aktualizovaném znění tohoto seznamu uvedeno.

- 47 I kdyby Soudní dvůr kasačním opravnému prostředku vyhověl a rozhodl ve věci samé zamítnutím žaloby na neplatnost, kterou podala PMOI proti spornému rozhodnutí, vyplývalo by z toho, jak správně tvrdila Francouzská republika, že by se toto rozhodnutí znovu stalo součástí unijního právního řádu, pokud jde o období od 16. července 2008, dne vstupu v platnost sporného rozhodnutí, do 27. ledna 2009, dne vstupu v platnost rozhodnutí 2009/62, kterým bylo bez zpětného účinku zrušeno sporné rozhodnutí a vyškrtnuto jméno PMOI ze seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.
- 48 Kromě toho není ani patrné, že by přijetí rozhodnutí 2009/62 mělo za následek ukončení sporu mezi účastnicemi řízení a že by se kasační opravný prostředek z tohoto důvodu stal bezpředmětným (*per analogiam* viz zejména usnesení ze dne 1. prosince 2004, OHIM v. Zapf Creation, C-498/01 P, Sb. rozh. s. I-11349, bod 12).
- 49 Francouzská republika totiž trvá na tom, že zapsání PMOI na základě sporného rozhodnutí do seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, je odůvodněné, a kromě toho před Soudním dvorem prohlašuje, že si zachovala právní zájem na tom, aby pochybení, kterých se dopustil Tribunál v napadeném rozsudku, byla uznána Soudním dvorem, aby mohla požádat Radu o opětovné zapsání PMOI do tohoto seznamu.
- 50 Vzhledem k tomu, že kasační opravný prostředek není bezpředmětný, přísluší za těchto podmínek Soudnímu dvoru, aby o něm rozhodl.

K věci samé

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z nesprávného právního posouzení zásad týkajících se práv obhajoby

– Argumentace účastnic řízení

- 51 Francouzská republika vytýká Tribunálu, že v bodě 37 napadeného rozsudku rozhodl, že sporné rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadami týkajícími se práv obhajoby, jelikož Rada přijala toto rozhodnutí, aniž předem PMOI sdělila nové informace nebo nové poznatky ze spisu, které podle ní odůvodňovaly ponechání PMOI na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.
- 52 Podle Francouzské republiky z judikatury Soudního dvora vyplývá, že z povinnosti předchozího sdělení opatření o zmrazení finančních prostředků existují výjimky, zejména pak v případě prvotního rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, pokud by takové sdělení ohrozilo účinnost takových omezujících opatření (rozsudek ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, C-402/05 P a C-415/05 P, Sb. rozh. s. I-6351, body 339 až 341).
- 53 Francouzská republika tvrdí, že při přijetí sporného rozhodnutí zjevně existovala hrozba přerušení opatření o zmrazení finančních prostředků, které se použilo na PMOI, a tedy riziko ohrožení účinnosti takového opatření.

- 54 Od té doby, co Home Secretary usnesením ze dne 23. října 2008, které vstoupilo v platnost následující den, vyškrtl jméno PMOI ze seznamu organizací zakázaných na základě Terrorism Act 2000, nemohlo usnesení Home Secretary ze dne 28. března 2001, které bylo rozhodnutím příslušného orgánu, jež bylo základem pro rozhodnutí 2007/868, nadále sloužit jako základ pro zapsání PMOI do seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, bez porušení čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931.
- 55 Francouzská republika dodává, že i když uvedené usnesení ze dne 23. června 2008 zajisté nemělo na rozhodnutí 2007/868 automatický a okamžitý účinek, nic to nemění na tom, že Rada nemohla připustit, aby nadále trvala situace, v níž bylo uvedené rozhodnutí zbaveno své podstaty, ale musela z ní co nejdříve vyvodit důsledky.
- 56 Vzhledem k tomu, že Rada obdržela dne 9. června 2008 ze strany francouzských orgánů nové informace, a sice informace o soudním řízení zahájeném dne 9. dubna 2001 proti 17 údajným členům PMOI a o vyšetřování 24 osob, které podle těchto orgánů odůvodňovaly žádost o zapsání PMOI do seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, musela za účelem zajištění účinnosti sankcí zabránit jakémukoli přerušení zmrazení finančních prostředků, a tudíž co nejdříve přijmout nové rozhodnutí o zařazení PMOI na tento seznam.
- 57 Francouzská republika kromě toho připomíná, že podle čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 měla Rada do konce června 2008 povinnost co nejdříve prověřit uvedený seznam, který byl stanoven rozhodnutím 2007/868.

58 PMOI tvrdí, že v napadeném rozsudku Tribunál oprávněně odmítl tuto argumentaci Rady, kterou znovu předložila v projednávaném kasačním opravném prostředku, když zejména rozhodl, že za okolností projednávané věci nebyla Rada oprávněna předem nesděliti PMOI dotčené nové informace z důvodu, že kdyby tak učinila, mohlo by dojít k přerušení zmrazení finančních prostředků PMOI. Závěry Tribunálu mimoto vychází ze skutkových okolností, které nemohou být předmětem námitek v rámci kasačního opravného prostředku.

– Závěry Soudního dvora

59 V bodech 36 a 37 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že Rada tím, že přijala sporné rozhodnutí, aniž předem PMOI sdělila nové informace nebo nové poznatky ze spisu, které podle ní odůvodňovaly ponechání PMOI na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, a *a fortiori* PMOI neumožnila účinně uplatnit stanovisko k této otázce před přijetím tohoto rozhodnutí, porušila zásady týkající se dodržování práv obhajoby uvedené zejména v bodech 120, 126 a 131 výše uvedeného rozsudku People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada.

60 Zásady, na které Tribunál v této souvislosti odkazuje a které Francouzská republika nepopírá, vyplývají rovněž z judikatury Soudního dvora [viz v rámci nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294), výše uvedený rozsudek Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, body 338 až 341].

- 61 V této souvislosti je třeba připomenout, že v případě prvotního rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků nemá Rada povinnost předem sdělit dotyčné osobě nebo entitě důvody, které vedou tento orgán k zařazení jména této osoby nebo entity na seznam, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001. Takové opatření musí mít ze své povahy možnost využít účinku překvapení a musí se neprodleně uplatnit, aby nebyla zmařena jeho účinnost. V takovém případě v zásadě stačí, aby orgán sdělil důvody dotyčné osobě nebo entitě a přiznal jí současně s přijetím rozhodnutí nebo okamžitě po něm právo být vyslechnuta.
- 62 Naopak v případě následného rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, kterým se ponechává jméno osoby nebo entity na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, není tento účinek překvapení již nezbytný k tomu, aby zajistil účinnost opatření, takže přijetí takového rozhodnutí musí v zásadě předcházet sdělení důkazů, jakož i možnosti slyšení přiznané dotyčné osobě nebo entitě.
- 63 V napadeném rozsudku použil Tribunál tyto zásady na projednávaný případ a právem z toho vyvodil, že jelikož bylo sporným rozhodnutím jméno PMOI ponecháno na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001, tedy na seznamu, na kterém bylo uvedeno od jeho prvotního zapsání dne 3. května 2002 v souladu s rozhodnutím 2002/334, Rada nemohla, jak to učinila v projednávané věci, sdělit nové důkazy proti PMOI současně s přijetím sporného rozhodnutí. Rada byla jednoznačně povinna zajistit dodržení práv obhajoby PMOI, a sice sdělit důkazy, které měla k dispozici, a informovat o právu být vyslechnut, a to před přijetím tohoto rozhodnutí.
- 64 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, jak uvedla generální advokátka v bodě 103 svého stanoviska, že ochrana, kterou poskytuje požadavek na sdělení důkazů a právo předložit vyjádření před přijetím takového opatření, jako je sporné rozhodnutí, které

spouští uplatnění omezujících opatření, je podstatná a zásadní pro práva obhajoby. Platí to tím spíše, že taková opatření mají podstatný vliv na práva a svobody osob a skupin, na které se vztahují.

- 65 Cílem pravidla, podle kterého osobě, jíž je určeno rozhodnutí nepříznivě zasahující do jejího právního postavení, musí být umožněno uplatnit své námitky před přijetím tohoto rozhodnutí, totiž je, aby dotyčný orgán rovněž užitečně zohlednil všechny rozhodné skutečnosti. Zajištění účinné ochrany uvedené osoby, jíž je rozhodnutí určeno, má především za cíl, aby tato osoba mohla opravit chybu nebo uplatnit takové skutečnosti týkající se její osobní situace, jež mohou ovlivnit to, zda rozhodnutí bude, či nebude přijato nebo zda bude mít takový či jiný obsah (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Spropé, C-349/07, Sb. rozh. s. I-10369, bod 49).
- 66 Toto základní právo na dodržení práv obhajoby během řízení, které předchází přijetí takového omezujícího opatření, jako je sporné rozhodnutí, je kromě toho výslovně zakotveno v čl. 41 odst. 2 písm. a) listiny základních práv Evropské unie, které čl. 6 odst. 1 SEU přiznává tutéž právní sílu jako Smlouvám.
- 67 Jestliže, jak bylo připomenuto v bodě 61 tohoto rozsudku, byla z uvedeného základního práva připuštěna výjimka, pokud jde o prvotní rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, je tato výjimka odůvodněna nutností zajistit účinnost opatření o zmrazení finančních prostředků a v konečném důsledku bezpečnostními imperativy nebo důvody spojenými s mezinárodními vztahy Unie a jejích členských států (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, bod 342).

- 68 V bodech 39 až 44 napadeného rozsudku Tribunál nicméně přezkoumal argument Rady, podle kterého měl tento orgán právo sdělit nové důkazy proti PMOI současně s přijetím sporného rozhodnutí, nikoli před jeho přijetím, bez ohledu na to, že se nejednalo o prvotní rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, a to z důvodu zvláštní situace, v níž se tento orgán v projednávané věci nacházel, a konkrétně z důvodu naléhavosti, s jakou muselo být sporné rozhodnutí přijato.
- 69 Tento argument Francouzská republika v podstatě zopakovala v rámci kasačního opravného prostředku.
- 70 Tribunál došel k závěru, že od 7. května 2008, dne vyhlášení rozsudku Court of Appeal, definitivně skončila možnost Rady nadále odůvodňovat usnesením Home Secretary ze dne 28. března 2001 jakožto rozhodnutím příslušného orgánu ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postojů 2001/931 ponechání PMOI na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001. Kromě toho usnesením ze dne 23. června 2008, které vstoupilo v platnost následující den, Home Secretary vyhověl tomuto rozsudku a vyškrtl PMOI ze seznamu organizací zakázaných na základě Terrorism Act 2000.
- 71 Dále je nesporné, že Rada obdržela dne 9. června 2008 ze strany francouzských orgánů nové informace týkající se soudních řízení zahájených ve Francii proti údajným členům PMOI, o kterých měl tento členský stát za to, že mohou odůvodňovat ponechání této organizace na seznamu, na který odkazuje čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001.
- 72 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada tedy musela ve velmi krátkých lhůtách přezkoumat tyto nové informace, aby mohla rozhodnout, buď že tyto informace mohou představovat rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postojů 2001/931, které může odůvodňovat ponechání PMOI na uvedeném seznamu, nebo že tato skupina musí být okamžitě vyškrtnuta z téhož seznamu.

- 73 I když je zajisté pravda, že přinejmenším od 24. června 2008 Rada nemohla připustit, aby nadále trvala situace, v níž rozhodnutí 2007/868 postrádalo základ, ale musela z ní co nejdříve vyvodit důsledky, jak tvrdila Francouzská republika, nic to nemění na tom, jak ostatně tento členský stát připouští a jak správně uvedl Tribunál v bodě 42 napadeného rozsudku, že ani rozsudek Court of Appeal ze dne 7. května 2008, ani usnesení Home Secretary ze dne 23. června 2008 neměly na tehdy použitelné rozhodnutí 2007/868 automatický a okamžitý účinek.
- 74 Posledně uvedené rozhodnutí totiž zůstalo v platnosti z důvodu presumpce legality aktů unijních orgánů, což podle ustálené judikatury Soudního dvora znamená, že tyto akty vyvolávají právní účinky tak dlouho, dokud nejsou vzaty zpět, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny za neplatné v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti (viz zejména rozsudek ze dne 12. února 2008, CELF a ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Sb. rozh. s. I-469, bod 60, jakož i citovaná judikatura).
- 75 Vezme-li se rovněž v úvahu základní význam, který je třeba přikládat, jak bylo připomenuto v bodech 64 a 65 tohoto rozsudku, dodržení práv obhajoby v řízení, které předchází přijetí rozhodnutí, jakým je sporné rozhodnutí, Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 39 a 43 napadeného rozsudku rozhodl, že Rada neprokázala, že sporné rozhodnutí muselo být přijato tak naléhavě, že nebylo možné, aby tento orgán sdělil PMOI nové informace proti ní a umožnil její slyšení před přijetím sporného rozhodnutí.
- 76 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Ke druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 77 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku, které vychází z porušení čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a z nesprávného právního posouzení, jehož se dopustil Tribunál ve vztahu k zásadám týkajícím se práva na účinnou soudní ochranu, směřují proti druhé části napadeného rozsudku, ve které Tribunál přezkoumal druhý a třetí žalobní důvod PMOI a rozhodl, že jsou opodstatněné.
- 78 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že Tribunál poté, co v bodě 47 napadeného rozsudku rozhodl, že sporné rozhodnutí musí být zrušeno z důvodu porušení práv obhajoby PMOI, konstatoval v bodě 48 tohoto rozsudku, že ačkoli za těchto podmínek není nezbytné rozhodnout o dalších žalobních důvodech, přesto přezkoumá druhý a třetí žalobní důvod z důvodu jejich významu s ohledem na základní právo na účinnou soudní ochranu.
- 79 Podle ustálené judikatury Soudní dvůr bez dalšího zamítá výtky směřující proti nadbytečnému odůvodnění rozsudku Tribunálu, neboť tyto výtky nemohou vést ke zrušení tohoto rozsudku, a nejsou tedy relevantní (viz zejména rozsudky ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, Sb. rozh. s. I-7831, bod 75, a ze dne 29. března 2011, Anheuser-Busch v. Budějovický Budvar, C-96/09 P, Sb. rozh. s. I-2131, bod 211, jakož i citovaná judikatura).
- 80 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku jsou neúčinné.
- 81 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů kasačního opravného prostředku nelze vyhovět, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- ⁸² Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že PMOI požadovala náhradu nákladů řízení a Francouzská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**

- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.